

Nyelvi tábor Oberwössenben – tanulói élménybeszámoló

Egy nagyon kellemes és hasznos hetet töltöttünk Németország és Ausztria határán 2018. júliusában a német nyelvi táborban. Szállásunk Németországban, Unterwössen-ben volt, az iskola pedig Ausztriában. Minden nap néhány óra nyelvtanulás volt anyanyelvi tanárral és ezen kívül pedig sok-sok érdekes program.

A programok vagy délután, vagy délelőtt voltak, attól függően, hogy az iskolában hánytól vártak minket. Kufstein-ban volt az iskola, és sulis után olykor kaptunk egy kis szabadidőt a főtéren, akkor körülnézhattunk, üzletbe mehettünk. Aztán szintén Kufstein-ban felmentünk a várba, és megnéztük az 1813 sípos orgonát, ami ott van felállítva. A kilátás is nagyon szép odafentről. Egyik nap délután elmentünk a Swarovski kristálmúzeumba, nagyon szép és érdekes kristályokat láttunk. Egy másik nap pedig megnéztük a Versailles-i kastély másolatát. Gyönyörű és elegáns volt kívül is, és belül is, és a kert is nagyon szépen ki volt építve előtte. Állatkertben is voltunk, több különleges és persze cuki állatot láttunk.

Esténként vacsora után (mivel elég korán volt a vacsora) a legtöbben kimentünk a játszótérre, ami a közelben volt. Aki pedig nem játszóterezett, az vagy ott maradt a szállóban, vagy pedig elment sétálni a közelben.

Nekem legjobban a Versailles-i kastély másolata tetszett és persze amikor Kufstein-ban a főtéren elmehettünk egy kicsit körül nézni és vásárolgatni. A vacsora utáni sétálgatás is nagyon jó volt.

Fitori Zsófia 5.c.

2018. július 8-án érkezett meg a Dunaharaszti Hunyadi János Német Nemzetiségi Általános Iskola 47 tanulója és 4 tanára a németországi Oberwössenbe, a Hotel Sonnenbichl nevű szállásra. Mind

a diákok, mind pedig a tanárok nagy izgalommal és rengeteg szervezés után várták ezt az egy hetes nyelvtanulással egybekötött kirándulást. A megérkezésünk után az ottani kedves magyar dolgozók finom vacsorával vártak minket, aminek persze mindenki nagyon örült. A hasunk megtömése után a tanáraink ismertették a „házirendet” és a másnapi

programot, majd szabadjára engedtek minket a kis város környező utcácskáiban. Kilenc órakeresztés után a „szoba-razzia” után mindenki alvásra adta a fejét. Másnap az első utunk a kufsteini Schüllerhilfe-be vezetett, ahol részt vettünk az első 3 órás nyelv-kurzusunkon. Ennek a tábornak a fő lényege ugyanis a német nyelv elsajátítása, és anyanyelvi tanárok által való tanulása volt. Ennek eredményeképpen minden nap korosztály szerint három kedves és segítőkész anyanyelvi tanár tanította nekünk a német nyelv rejtelmait. A tanítóinkkal hamar összebarátkoztunk és hála a leleményességünknek, ha nem is szóval, de minden más segítséggel megértettük magunkat egymással. A három óra leteltével a Kufstein-várba mentünk, ahol megtekinthettük a híres magyar betyár, Rózsa Sándor rabhelyét. Nagyon sok lépcsőt megmászunk, de az eredménye megvolt, mivel a vár tetejéről csodaszép kilátás tárult elénk. Ezek után szabad másfél órás városnézést tarthattunk. Ekkor a dunaharaszti diákok megszállták Kufstein kis utcáit és boltjait, aminek a járókelők nem, de az eladók annál inkább örültek. Az egész napos séta után fáradtan és éhesen indultunk vissza a szállásunkra, ahol hasonlóan az előző estéhez, ínycsiklandozó vacsorát kaptunk. Aznap este senkire nem kellett szólni, mivel vacsora után szinte mindenki elvonult a szobájába. A keddi program volt a legkülönlegesebb és a legvártabb is. Az aznapi tanítás után ugyanis a Swarovski Kristallwelten csodaszép és varázslatos múzeumába mentünk, ahol a kertetől kezdve egészen a legtitkosabb helységig mindent megnézhattunk. A tárlatvezetés után mindenki szabadon volt engedve a múzeum kisboltjában, ahol csodaszép Swarovski kristályból készült ajándékokat tudott venni. Aznap már nem mentünk máshová, így a nap további részében próbálhattuk felfogni, milyen csodálatos és különleges helyen jártunk.

Szerdán részt vettünk a szokásos nyelvóráinkon, majd egy újabb hihetetlen helyre mentünk. Hajóval közelítettük meg a „kis” szigetet, ahol a Herrenchiemsee kastély tárult a szemünk elé. Mindenki kihasználta a nem mindennapi kastélyt és annak kertje nyújtotta élvezeteket és látványokat, így mindenkiről elkészültek a „modell fotók”. A kastély belseje is lenyűgözött minket,

de legjobban a tükörterem tetszett a csoportnak (főleg a lányoknak), ahol mindenki csodálhatta magát a fal nagyságú tükrökben. Nagyon tetszett mindannyiunknak ez a hely, és fájó szívvel hagytuk ott a birtokot. A szállásra visszaérve egy játékos feladatsort kaptunk tanárainktól, amit mindenki jókedvvel és sok nevetéssel töltött ki. Az esti tájékoztató után el

voltunk engedve 9 óráig. Aznap este senkit nem lehetett a hotelben találni, mivel mindannyian a közeli játszótéren „bandáztunk” és élveztük az utolsó napokat Németországban.

Csütörtökön eljött az utolsó három német óránk. Megköszöntük a sok segítséget és a mérhetetlen nagy kedvességet a tanítóinknak. Elkészültek a „búcsúképek” is, és boldogan hagytuk el a

Schüllerhilfe épületét. Az aznapi program a Schwaz Silberbergwerk volt. Nagyon sokat neveltünk ezen a helyen, mivel a bányába csak úgy mehettünk le, ha beöltöztünk. Ennek hála, igen viccesen néztünk ki. Egy kisvasúton vittek le minket a föld alá. Az út mindenkinek tetszett, bár egy kis félelem is volt bennünk a helyszűke, a vonat gyorsasága és a kicsit sem barátságos kanyarok miatt, de nagyon élveztük ezt a 15-20 percet. Ahogy felértünk, megrohmoztuk a boltot, és sokan csodaszép ajándékokkal jöttek ki. Este szintén a játszótéren töltöttük az időnket, és a szomszédok „öröme” nagyon sokat neveltünk.

Pénteken eljött az utolsó napunk. Az ebbsi Raritätenzoo látogatói voltunk, ahol megannyi

csodaszép és ritka állatot nézhettünk meg. Sok kép készült és nagyon jól éreztük magunkat. Ezután felvonózni mentünk a közelbe. A látvány leírhatatlan élményt nyújtott mindenkinek. A hegyről bobbal jöhettünk le, ami csak megduplázta elámulásunkat. A felvonó alján található játékokat is kipróbálhattuk, s mint a kisgyerekek játszottunk a különleges tárgyakkal.

Egyértelműen senki nem akart visszamenni a szállásra és otthagyni azt a tömör gyönyört, de sajnos nem volt választásunk. Visszafelé tartva megálltunk egy közeli városkában, ahol körbenézhattunk és fagyizhattunk egy jót. Nagyon élvezte mindenki ezt a hetet.

Másnap korán indultunk haza, így délután 5-6 óra között visszaértünk az iskolához.

Köszönjük szépen tanárainknak a szervezést, egy életre szóló élmény volt!

Sinkó Janka 8.c.